

ПРИЛИВИ И ОТЛИВИ

14-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(III ГОДИНА)

16. I. 1924 ГОД. — СОФИЯ.

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ — РУСЕ.
ул. Сараоолу № 21.

ПРИЛИВИ и ОТЛИВИ

14-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(II ГОДИНА)

16. I. 1924 ГОД. — СОФИЯ.

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ — РУСЕ.
ул. Сараоолу № 21.

Приливи и отливи.

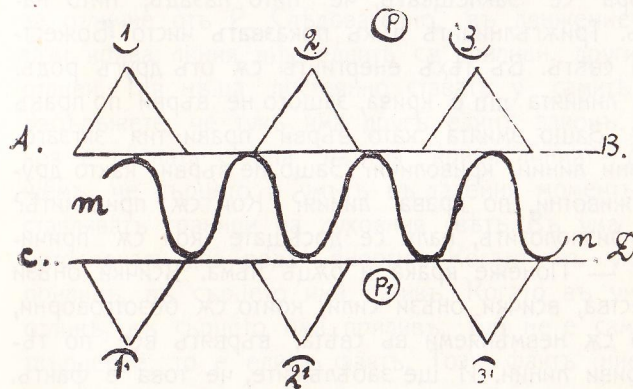
Т. м.

Протете се резюмето върху: „Произходъ на лѣ-
чебнитѣ растения“.

Прочетоха се нѣколко теми: върху: „Най-малка-
та добродѣтель“.

Тема за слѣдующия пѣтъ: „Произходъ на усмив-
ката“.

За да намѣри човѣкъ най малката добродѣтель,
иска се много ситна мрѣжа, за да я хване отъ мо-
рето, нѣкои отъ васъ сж взели много едра мрѣжа.

Сега, какво разбирате отъ тази картина? Вие я считате за едно украшение. Тъзи двѣ успоредни линии показватъ теченията, които ставатъ въ астралния свѣтъ, или въ всички онѣзи вещества, които сж жидки — можемъ да го наречемъ „течението на жидкитѣ вещества“. Тъзи двѣ прави линии АВ и СД сж граници на астралния свѣтъ. Какво прѣдставляватъ тѣзи трижълници отгорѣ? Съ тѣхъ ние изразяваме духовния свѣтъ. Тъзи граници АВ и СД прѣдставляватъ по-гъста материя, въ която хората постоянно биятъ главитѣ си, чупятъ коститѣ си. Това сж нѣща, които не могатъ да се промѣнятъ. Нѣкой пѣтъ ученитъ хора се заклещватъ, че нито назадъ, нито на прѣдъ. Трижълницитѣ пѣкъ показватъ чисто Божествения свѣтъ. Въ тѣхъ енергиитѣ сж отъ другъ родъ. Защо линията $\pi\pi$ е криза, защото не върви по правъ пѣтъ? Защо змията като върви прави тия зигзагообразни линии, криволичи? Защо не върви, както другатѣ животни, по права линия? Кои сж причинитѣ? Вие, физиолозитѣ, нали се досѣщате кои сж причинитѣ. — Понеже крака и рѣцѣ нѣма. Всички онѣзи сжщества, всички онѣзи сили, които сж безотговорни, които сж невмѣняеми въ свѣта, вървятъ все по тѣзи криви линии. И ще забѣлѣжите, че това е фактъ. Вземете единъ човѣкъ, който върви много спретнатъ,

дайте му вино да пие и той ще започне да върви като нѣкоя гемия. Той първо мисли, до пийне ли винце, върви по една крива линия.

Сега, да обяснимъ, какво означава изпъкването, изкривяването на тази линия. Сама по себе си, въ геометрията, тя нѣма никакъвъ смисълъ. Казватъ: крива линия. Но отъ окултно гледище, за да изпъкне тази линия нагорѣ, има извѣстно влияние. Тукъ, между втория и третия трижълници, при буквата Р се намира единъ разуменъ центъръ, който е прѣдизвикалъ единъ приливъ на тѣзи разумни енергии. Значи, тукъ има извѣстна култура. На противоположната страна на всѣка една крлтура има извѣстенъ отливъ. Този отливъ се дължи на друго разумно влияние Р,¹ за отличие отъ Р. Слѣдователно, въ движението на тази крива линия $\pi\pi$, еднитѣ сж приливи, другитѣ — отливи. Тия нѣща постоянно ставатъ у самитѣ васъ. Забѣлѣжете, че тукъ има другъ единъ законъ. Сега, коя е дѣсната страна на тия криви линии? Да кажемъ, че сърцето и умътъ въ дадения моментъ прѣдставляватъ граници на духовния свѣтъ. Въ ума и сърцето текатъ два рода енергии. Когато въ ума има приливъ, въ сърцето има отливъ. Когато въ ума има отливъ, въ сърцето има приливъ. Туй не е само едно твърдение, то е единъ фактъ. Този фактъ ние обу-

славяме психологически на слѣдующето наблюдение. Вземете момчетата и момичетата на възраст отъ 10—14 години, щомъ почне да се развива тѣхното астрално тѣло, щомъ почнатъ да се развиватъ чувствата у тѣхъ, колкото и да сж паметливи, почватъ да ставатъ разсѣяни, става приливъ въ тѣхъ и паметъта имъ почва да се губи. Къмъ 21-та си година, паметъта имъ пакъ почва да се възстановява. Слѣдователно, когато енергиитѣ слизатъ въ сърцето, всѣкога въ ума се явява една разсѣяностъ, а когато става приливъ въ ума, всѣкога човѣкъ усѣща, че въ сърцето настава една студенина и той казва: изгубихъ онѣзи благородни хубави чувства въ сърцето си! Това само привидно е така. Сърдечнитѣ енергии, които изразяватъ сжщностъ на сърцето, и енергиитѣ, които минаватъ презъ сърцето сж двѣ различни нѣща. Когато нѣкой пѣтъ вие се чувствувате радостни, весели, това още не е вашето сърце. Вие само изпитвате извѣстенъ родъ енергии, които сж въ съгласие съ вашитѣ сърдечни енергии. Пияниятъ като се напие, или глад-

ниятъ като се нахрани, изпитватъ едно приятно разположенне. Учениятъ човѣкъ, като прочете една книга, изпитва едно приятно настроение въ умствения свѣтъ горѣ. Промѣнитѣ на тия енергии не съставлява още сжщественото въ живота. Тукъ се раждатъ всички противорѣчия. Нѣкой стане сутринъ, въ ума си има отливъ, не може да мисли правилно, а въ сърцето си има накупяване на енергии, не може да работи. Щомъ влѣзешъ въ сърцето, тамъ трѣбва да работишъ, въ него има по-груба материя. Дразнишъ се нѣщо, но никаква философия нѣма въ това, не можешъ да си дадешъ отчетъ. Ако си майка ще намѣришъ нѣкого, върху когото да излѣшъ този гнѣвъ. Ще ти дойде на ума, че малкото, или голѣмото ти дѣте е счупило нѣкоя паница. Ще го набиешъ и ще му кажешъ: другъ пѣтъ да не чупишъ! Слѣдъ като го набиешъ пакъ ти е нѣщо мжчно. Дойде ти на ума, че гашитѣ му скжсани. Още единъ пѣтъ ще го набиешъ. Но и слѣдъ това пакъ не ти минава мжката. Послѣ, дойде ти на ума, че мжжътъ ти не е донесълъ хубаво месо и ще се скарашъ съ него. Това е евна вжтрѣшна енергия въ тебе, която се е събрала и трѣбва да я изразишъ. Защото ако не стане отливъ на астралнитѣ енергии, ако не имъ дадешъ възможностъ да изтекатъ тогава ще се обра-

зува едно благо, около което ще има много миязми. Така стават хората клюкари. Клюкаритъ сж хора, въ които има благо съ миязми дѣто се събиратъ жаби. Тѣ обичатъ езерото и плашатъ жабитѣ. Такавъ човѣкъ все мисли да изважда риби, това онова, все търси нѣщо, но тъй си отива животътъ. Тѣзи хора, у които сърцето се развива, азъ ги улудобявамъ на онзи циганинъ, на когото дали едно гърне съ млѣко да го продава. Той го туря на главата си, трѣгва и си мисли: ще продамъ туй млѣко, ще си купя една кокошка, която ще ми снася яйца. Като продамъ яйцата, ще си купя една гжска, която ще ми даде патенца. И тѣхъ ще продамъ. Отъ паритѣ ще си купя едно агънце, което ще се размножи. Ще продамъ агнетата и ще си купя една крава, И тъй забогатѣлъ въ мечтитѣ си, че рѣшилъ да се ожени. Ама каква ще избере? — Ще се прѣдстави на царската дъщеря, тя ще се съгласи и послѣ ще си иматъ едно хубаво дѣтенце. Като си помислилъ за дѣтенцето, подскочилъ отъ радостъ, млѣкото съ гърнето паднало на земята и се разлило. Сега, има много учени благородни хора, които мязатъ на този циганинъ. Нѣкой отъ тия учени казва: Туй ще чета, онуй ще чета, ще проучвамъ Библията, ще си правя извадки и т. н. Прави си той плана, подскача, но из-

губва Библията. Ученията казва: това ново ще изобретя, онова ще изобретя. Подскача и изгубва мисълта си. Не трѣбва да си правите илюзии.

Тѣзи граници, които съществуватъ, това азъ ги наричамъ, граници на два свѣта. Дѣйствителниятъ, реалниятъ Божи свѣтъ, туй сж все разумни същества. Всичкитѣ ваши постѣпки, всичкитѣ ваши мисли, всичкитѣ ваши желания нѣма да останатъ безъ послѣствие. Да не мислитѣ, че може да бждете по-умни отъ тѣхъ. Дотолкова, доколкото вашитѣ мисли, вашитѣ интереси сж въ съгласие съ тия разумни същества, дотолкова тѣ ще ви съдѣйствуватъ, но въ момента, въ който се отклоните, ще ви турятъ прѣпятствие. Ще ви приведа единъ анекдотъ. Поканили одного на гости, и този, който го поканилъ, му показва една ябълка и веднага я скрива. Слѣдъ туй му показва друга една ябълка, донесълъ я до устата му, той я близналъ и веднага пакъ я скрива. Най-послѣ му донесълъ единъ много хубавъ бонбонъ, така направенъ, че отвънъ билъ сладъкъ, а отвътрѣ — горчивъ. Близналъ го и си казалъ: А, хубавъ е! Но като го съдв-калъ, изплюлъ го. Слѣдъ това му донесли ядене, хубаво сготвено, отъ хубаво месо, но като го изялъ, повърналъ — отъ развалено месо било сготвено. И слѣдъ това, като му донасяли нѣщо, питалъ: отъ кое

е това? Отъ туй, което се вижда, или отъ туй, което се само близва, или отъ туй, което се вкусва и изплюва, или отъ туй, което се изяжда и послѣ повръща? И азъ ви питамъ: отъ кое е вашето знание? Отъ туй което се вижда само, или отъ туй което се близва, или отъ туй което се вкусва и повръща, или отъ туй, което се изяжда и послѣ повръща? Това не е знание. Това сж само опити, за да добиемъ онази истинска наука. И при сегашнитѣ условия, нашата наука е почти само виждане, близване, вкусване, изяждане и повръщане. И въ туй и вие, и всичкитѣ хора сж специалисти. Ако нѣкой човѣкъ каже, че е щастливъ, този човѣкъ принадлежи на другъ свѣтъ. И азъ ви казвамъ: човѣкъ, който живѣе въ материялния свѣтъ, абсолютно не може да бжде щастливъ. Който мисли, че е щастливъ, той се самозаблуждава. Ще ви дадатъ сладкия бонбонъ, но ще го изплюете. Ще ви дадатъ хубаво ядене, но ще го повърнете. Тогава, нѣкой ще каже: какъвъ е смисълътъ на живота? Смисълътъ на живота е извънъ тази материя, извънъ този свѣтъ, въ който живѣемъ. Всѣки отъ васъ научно ще изучава закона на приливитѣ и отливитѣ. Нѣкой има едно неразположение. Ще хване това неразположение. Защо си неразположенъ? — Тежко ми е. Е какъ, вчера бѣше готовъ за Христа

всичко да направишъ? Казваше: азъ туй ще направя, онуй ще направя, а днесъ си се сгушилъ! Какъ тъй, отъ вчера до днесъ си другъ вече? — Ама такова е обществото! Не, ти ще намѣришъ сжщинската причина. Ама Господъ тъй наредилъ. Какъ намѣри ти, че Господъ е наредилъ така? — Ама Господъ на едни е опрѣдѣлилъ да сж радостни, а на други да скърбятъ. Не, заблуждавашъ се, Господъ не прави хората нито скърбни, нито радостни. Неговата задача, Неговата цѣль, ако мога така да се изразя, тукъ на земята е да ни застави да мислимъ. Сегга разберете, азъ ви прѣдставямъ нѣщата въ една фигуративна смисълъ. Нѣкои отъ васъ може да кажатъ: това е една подигравка съ нашитѣ чувства. Азъ, като на ученици, бихъ ви казалъ, че вие до сега хиляди пѣти сте се подигравали сами съ себе си. Ами, че ако единъ день вие мислите, че сте добъръ и уменъ човѣкъ а на другия день мислите, че сте единъ идиотъ, или единъ голѣмъ грѣшникъ, питамъ: не се ли подигравате съ себе си? Слѣдъ като днесъ мислите, че сте единъ идиотъ, глупавъ човѣкъ, а утре мислите, че сте единъ гениаленъ човѣкъ, не се ли подигравате съ себе си? Може ли глупавиятъ човѣкъ да стане гений, и гениятъ да бжде глупавъ? — Не може. Азъ говоря за сжщността на нѣщата. Азъ говоря за

интелигентността въ свѣта, за нейната колективностъ. Тя по същество не може да се измѣни. Тази интелигентностъ, която ни ръководи, произтича отъ единъ Божественъ центъръ и не може да се измѣни. И ако нѣкой път ви се вижда, че тази енергия се е измѣнила, на това причината сте вие. Ако нѣкой път енергията прави извѣстно отклонение, трѣбва да знаете, че нейното естество първоначално не е било такова. Всички хора казватъ, че свѣтлината се движи вълнообразно. Защо върви така? — Тя срѣща извѣстна съпротивления, затова образува крива линия. Кривата линия е силата на живота, тя е живата енергия. Свѣтлината има два вида елементи. Единиятъ елементъ носи енергиитѣ на сърцето, а другиятъ елементъ е образуванъ отъ трептения, които носятъ интелигентността, но не само тѣзи вибраций на свѣтлината. Тия вълни показватъ, че етерътъ е правилъ такива малки трептения. Между двѣ височини има една малка трапчинка, която се обуславя отъ извѣстно отклонение въ закона.

Сега, вие може да отклоните вашата енергия, т. е. можете да измѣните вашето настроение. Запримѣръ, имате отливъ въ вашето сърце. Какво да правите? — Напуснете сърдечния свѣтъ и влезте въ умствения, не се занимавайте съ чувствени работи.

Нѣкъдѣ се дава театъръ, кинематографъ, забавление, но вие нѣмате пари. Не отивайте на театъръ, защото, ако отидете, ще си създадете редъ неприятности. Или, искате да отидете на курортъ нѣкъдѣ, обаче нѣмате петъ пари. Ако отидете, какво ще стане съ васъ? — Ще прѣкарате тамъ единъ, два, три дни и най-послѣ хотелджията ще каже: господине, платете си! Не ви трѣбва курортъ. Колкото и да е труденъ вашия животъ, впрегнете ума си въ умствена работа!

Сега, туй, което ви прѣчи е това, че много ученици живѣятъ съ своето минало. Мислите, че сте ученъ. Това е една самоизмама. Не че не знаете нищо, но мислите се повече нѣщо, отколкото сте. Ще ви приведа единъ примѣръ, който съмъ привеждалъ и другъ път. Ако имате една справочна книга, денемъ на свѣтлината може да четете всичко на нея, но ако ви я дамъ на нѣкое тъмно мѣсто, какво може да четете отъ нея? Слѣдователно, нѣкой път Божествената книга на живота е закрыта и ние нѣмаме свѣтлина. И ако единъ день се усѣщате въодушевени, то е, че сте прочели единъ листъ отъ вашия животъ. Вие се радвайте, че можете да четете. Вториятъ день вие имате отливъ. Отваряте книгата и казвате: какво стана, че не мога да чета? — Нищо,

ще легнешъ да спишъ. Какво означава спането? — Спането е единъ вътрѣшенъ процесъ. Ще напуснешъ физическия свѣтъ и ще влѣзешъ въ астралния свѣтъ, тамъ е день. Ще отидешъ, дѣто има день. Когато въ астралния свѣтъ настане нощъ, въ умствения свѣтъ е день. Когато и въ умствения свѣтъ настане нощъ, ти ще отидешъ въ Божествения свѣтъ, тамъ е день. Онѣзи, които разбиратъ законитѣ, ще вървятъ напредъ. По нѣкой път и въ тѣзи висши свѣтове настана нощъ, и въ тѣхъ има отливи. Тогава ще започнешъ обратното, ще започнешъ да слизашъ надолу. Когато единъ висшъ духъ слѣзе на земята, т. е. когато слѣзе долу въ ада, за него това съставлява една голѣма приятностъ. Запримѣръ, ако единъ ангелъ слѣзе на земята, той ще я намѣри като едно забавление и слѣдъ 500 — 600 години ще се върне на небето съ голѣми опитности. А вие, като не разбирате закона, казвате: животътъ е нещастенъ. Защо е нещастенъ? Защото вие искате да бъдете рентиери. Най-първо вие искате да се учите и казвате: нѣма ли нѣкой да ни помогне? Може да ти съдѣйствува, но никой не може да учи заради тебъ. Моята мисль може да съдѣйствува за вашата мисль, но вие за себе си трѣбва да мислите. Моята добродѣтель може да ви съдѣйствува, но тя не може

да бѣде заради васъ. Тя нѣма да ви ползува. Такавъ е законътъ при сегашнитѣ условия. Туй разберете ли веднѣжъ. не си правете повече илюзии. Вие си казвате: за мене условията въ живота не сѣ благоприятни. Не, доколкото зная, условията за всѣки единъ човѣкъ сѣ такива, каквито сѣ необходими за дадения случай. Ако така разсѣждавате, вие не само не можете да си помогнете, но ще можете да прѣмахнете и всичкитѣ прѣпятствия, които съществуватъ у дома ви, между дѣцата ви.

Сега, този законъ, тази крива линия математически има своето приложение, но тази вечеръ нѣма да се спирамъ. Мнозина отъ васъ започватъ съ ирационалнитѣ числа, а свършватъ съ рационалнитѣ. А то трѣбва да е обратното: да започнатъ съ рационалнитѣ, а да свършатъ съ ирационалнитѣ числа. Защо? Защото рационалнитѣ числа се дѣлятъ правилно, безъ никакъвъ остатъкъ. Ирационалнитѣ числа пъкъ сѣ числа, които съществуватъ въ другъ свѣтъ, тѣ не се дѣлятъ. И всичкитѣ спорове сега между васъ, всичкитѣ ваши криви разсѣждения се дължатъ все на тѣзи ирационални числа. Законътъ е такъвъ. Вие дойдете при мене съ една торба отъ 10 кгр., а а другъ — съ една торба отъ 50 кгр., които може да носи и ме питате: защо на този даде 50 кгр.,

а на мене 10 кгр.? Защото твоятъ чувалъ е толкова голямъ — толкова можешъ да носишъ. Ама ти трѣбваше да ми туришъ единъ твой слуга да ми носи повече. А, таквъ законъ нѣма! Ако азъ накарамъ моя слуга да носи заради тебе, това е едно насилие. Ти ще носишъ толкова, колкото можешъ. Единъ день, ако станешъ силенъ, и 100 кгр. може да ти дамъ. Слѣдователно, при сегашнитъ условия, живата природа на всѣки единъ човѣкъ дава толкова, колкото може да носи.

Другото заблуждение е слѣдующето: вие не се познавате. По нѣкой пжтъ мислите, че се познавате. Нѣкой казва: азъ познавамъ еднкого си. Да познавашъ нѣщо, то значи да боравишъ съ него. Да познавашъ електричеството, то значи, като посоча прѣста си, да светне. Ако азъ мога да заповѣдвамъ на тази електрическа енергия въ моя прѣстъ да светне, значи азъ имамъ познания за електричеството. А, ще светне! Може да го накарамъ да светне, но знания трѣбва да имамъ! Туй знание не се добива отъ книги, съвсѣмъ други условия се изискватъ. Азъ мога да запала своя прѣстъ и да гори безъ да изгаря. — Ще свети само. Насъ не ни трѣбватъ електрически лампи. Нми че вие може да минавате много икономично. Послѣ, насъ не ни трѣбватъ тия соби. А сега,

вие седите, имате голѣми претенции, мислите, че знаете много. Казвамъ: докато плащате за електричество, докато си купувате дърва, ще вървите по този отжпканъ пжтъ, а докато вървите по него, ще имате страдания. Той е пжтъ на страдания. Сега, вие казвате: защо ми сж тия страдания? Нѣкой отговаря: тѣй ми е опрѣдѣлено въ свѣта. Сега, ще ви прѣдстаъ мисльта си по ясно. Прѣдставете си, че на едно мѣсто природата е изкопала една дупка, около $1\frac{1}{2}$ до 1 м., дълбочина и широчина. Вие сте ученъ човѣкъ. Минавате покрай дупката, погледнете въ нея и си казвате: защо ли е изкопана тази дупка? — замине те си. Слѣдъ това мине вторъ, погледне въ дупката и пакъ си каже: защо ли е изкопана тази дупка? И, той си замине. Това сж все учени хора! Слѣдъ това минатъ още около стотина души, всички се спиратъ погледнатъ дупката и си казватъ: кой ли я изкопалъ и защо? Никой не я заравя. Срещнатъ се всички и си казватъ: забѣлѣзали ли сте тази дупка? Добрѣ, 100 такива дупки сж изкопани, всички минаватъ — заминаватъ и само хроникиратъ: 100 дупки има изкопани. Описватъ ги. Допуснете сега, че всички тия хора се връщатъ по сжщия пжтъ. но тъмно е — нощъ. Тѣ не забѣлѣзватъ тия дупки и въ мрачината — хопъ, падне единъ въ дупката, изкълчи си крака.

Другъ слѣдъ него падне въ друга дупка, изкълчи си ржката и най-послѣ казватъ: да те пази Господъ отъ тѣзи дупки! Да те пази Господъ отъ този пжтъ! Какво искатъ да кажатъ съ това? Ако тѣзи хора се върнатъ, напълнятъ тѣзи дупки съ прѣстъ и посадятъ въ тѣхъ нѣкакви дръвчета, втори пжтъ като минатъ, ще пострадатъ ли? Слѣдователно, вие като сте минавали тамъ, като ученъ човѣкъ, не сте посадили сѣмката на нѣкоя добродѣтель. Втори пжтъ като минете, ще я посадите. Питате тогава: защо сж страданията? — Много дупки има. Туй показва, до колко сте били готови да изпълните волята Божия. Ти срѣщнешъ единъ твой другаръ. Срамъ те е да си изкажешъ мнѣнието, своитѣ убѣждения и затова нищо не му говоришъ. Мислишъ си: ще се изложя! Не, ти минавашъ за ученъ човѣкъ — срещни приятеля си и му кажи: слушай, приятелю, едно нѣщо има въ свѣта реално, единъ пжтъ има: човѣкъ трѣбва да обича Бога съ всичкото си сърце! Така, както вървишъ, ти не вървишъ въ правия пжтъ. Речешъ ли мутака, ти ще го стреснешъ. Този човѣкъ си отива дома си, и втори пжтъ като го срещнешъ, ще видишъ, че туй сѣмence е поникнало.

Сега, мнозина казватъ: чакай, да си не казвамъ мнѣнието, да не се излагамъ. Я ми кажете, какъ се

проповѣдва за Господа? — Ами да изучимъ Библията! Е, хубаво, пророкътъ какъ е проповѣдвалъ като нѣмаше Библия? Казвате: да изучишъ Евангелието! Ами апостолътъ какъ е проповѣдвалъ, като нѣмаше Евангелие? Казвате: е, на тѣхъ Господъ е далъ. Отъ гдѣ знаешъ, че Господъ е далъ на тѣхъ? Защо на васъ не даде? — Ама тѣ имаха особена привилегия. Е, въ какво седеше тази привилегия? Привилегията бѣше въ това, че тѣ имаха абсолютна вѣра, любовъ, обичъ, бѣха готови на всички жертви, за да изпълнятъ волята Божия. Значи тѣ се учиша съобразно законитѣ на живота. Тѣ имаха друга книга. Сега за васъ е още по добръ, понеже имате и тѣхната опитност. Това не е въ ущърбъ на васъ, азъ не искамъ да се върнете 2000 години назадъ, но казвамъ, че тѣ бѣха при много по-лоши условия. Тѣ сж направили много прѣводи отъ живата природа. Вие ще се ползвате отъ тѣхнитѣ прѣводи и опитности. И ние днесъ ще вложимъ нѣщо въ Евангелието на нашия животъ. Какъ? Всѣки отъ васъ ще внесе поне една дума, поне едно прѣдложение въ това ново Евангелие. То се пише тамъ горѣ. Каквато добрина направишъ на земята, тя се пише въ Божествената книга, отбѣлзва се. Помислилъ си нѣщо, казалъ си нѣкое прѣдложение, има разумни сжщества, които вед-

нага го внасятъ въ тази свещена книга, отблъзватъ името ти и кога се е родила тази мисль. Вие мислите, че никой не се занимава съ тия работи, никой не се занимава съ васъ. Не, не, занимаватъ се. И всичкитъ ваши упражнения, които имате тукъ единъ день ще ги разглеждате. Архиви има тамъ! Единъ день ще ви въведатъ въ тѣхъ и ще видите и много умни работи, и много глупави. Ще дойде нѣкое отъ разумнитъ същества да ви покаже вашите гарджета които сте рисували и ще ви каже: вижъ съ какво си се занимавалъ! Ще дойде учения човѣкъ ще му кажатъ вижъ съ какво си се занимавалъ. Смѣшно ще бжде! Тамъ ще ви обяснятъ, кои сж били причинитъ, че сте написали тѣзи гарджета. Тѣзи истини ще ви обяснятъ единъ великъ законъ въ свѣта. Туй изисква дълго изучаване. Има извѣстни математически изчисления, споредъ които можете да знаете влиянието на планетитъ прѣзъ всѣки день, часъ и минута. И послѣ, нѣкой ще каже; какво влияние има мѣсечината, какво влияние иматъ всичкитъ звѣзди, какво влияние иматъ планетитъ върху насъ? Ако дойдете да боравите съ тѣзи философски въпроси, вие съвсѣмъ ще се изгубите. Знаете ли какъ ще се изгубите? Казвамъ: има извѣсни учени хора, които обясняватъ, какво нѣщо е топлината. казватъ, че топлината била движение, че свѣтлината била движение. Азъ каз-

вамъ: топлината не е движение. Свѣтлината била движение. Топлината образува движение, но самата тя не е движение. Свѣтлината образува движение, но самата тя не е движение. Сега, да оставимъ тѣзи твърдения и отричания, но казвамъ: ще трѣбва ли азъ да чакамъ този ученъ човѣкъ да ми казва, какво нѣщо е топлината и послѣ да я употребявамъ? Прѣди да ми обясняватъ ученитъ хора, колко трептения имала свѣтлината, топлината, тѣ си сжществува, азъ си служа съ тѣхъ. И сега, ще ми казва нѣкой, какво нѣщо е Богъ! Ще чакамъ азъ еди-кой си богословъ да напише своя трактатъ за Бога, и тогава азъ да боравя съ Него. Че азъ съмъ усѣтилъ, какво нѣщо е Богъ, прѣди да сж ми обяснявали. Неговата мисль, Неговитъ трептения азъ съмъ усѣщаль въ себе си! Ако вие ми дадете най-последнитъ обяснения за свѣтлината, добрѣ, но ако азъ чакамъ да ми обяснявате, какво нѣщо е Богъ, нѣма да чакамъ. И сега, въ църквитъ ще ми доказватъ, какво нѣщо е Богъ. Тамъ е заблуждението! Прѣди да ми доказва църквата, какво нѣщо е Богъ, азъ Го зная. И всичкитъ велики Учители, които идватъ въ свѣта, ни даватъ само методи, чрѣзъ които можемъ да използваме великото Божие благо.

Сега, първото нѣщо: не отивайте въ друга крайност! Вие искате да научите хората, какво нѣщо е Господъ, прѣди още вие да сте го разбрали. Не, ти не знаешъ какво нѣщо е Господъ. Когато Господъ дѣйствува въ сърцето ми, сърцето ми е меко. Азъ казвамъ: ела, приятелю, готовъ съмъ съ тебе да раздѣля хлѣба си. Седна съ него, приказвамъ си приятелски, дамъ му отъ хлѣба си и тогава и той, и азъ разберемъ какъ дѣйствува Богъ. Щомъ Го нѣма, затворя вратата си. Щомъ Господъ е въ моя умъ, като видя единъ ученъ човѣкъ, уча се отъ него. Може да ме изпѣдятъ и 100 пѣти, но азъ ще ида, ще дамъ всички жертви, ще отстъпя на всичко, само да науча нѣщо. Щомъ нѣма Господа горѣ въ моята мисль, и цѣлата библиотека да ми дадатъ, азъ ще избѣгамъ отъ тамъ. Знанията и стремежътъ къмъ Божественитѣ идеи се дължатъ на Божественото, което отъ хиляди и милиони години дѣйствува вътрѣ въ насъ. Тамъ нѣма да имате тѣзи понятия, да казвате: чакай да видя, какво ще каже моятъ Учителъ, че да имамъ едно по-право понятие за Бога. Не, моята задача не е тази, да ви дамъ едно по-право понятие за Бога. Азъ искамъ да ви дамъ прави методи, какъ да служите на Бога. Казвамъ, че всичкиѣ методи, съ които хората до сега сж служили на

Бога, не сж прави. Не че не сж добри, азъ не ги отричамъ, но не сж единъ идеаленъ начинъ за служене на Бога. Добри сж всички църкви, и държави, въ всичко работи Божественото, но не е този истинскиятъ методъ, по който можемъ да служимъ на Бога. Когато истинскиятъ методъ влѣзе, ще има разбирания ще има миръ, ще има благородство между хората. Смъртта ще изчезне, страданията ще се прѣмахнатъ, затворитѣ ще се прѣмахнатъ, всичко туй ще изчезне.

Сега, нѣкои може да кажатъ, че това се отнася до далечното бѣдеще. Не, не, азъ твърдя едно нѣщо, което е вѣрно, а то е, че това е сега. То е извънъ врѣмето и пространството. Вие може да имате туй нѣщо още сега, не слѣдъ единъ часъ, още сега може да го имате. Какъ? — Ако изхвърлите съмнѣнието отъ вашия умъ. Казвате: е, тогава още не му е дошло врѣмето. Ами че ти самъ си туряшъ тази мисль въ ума, че не му е дошло врѣмето. Кога ще бѣде врѣмето? Онзи, който казва, че не му е дошло врѣмето. знае ли философски, какво значи да ти е дошло врѣмето? Ами ако това врѣме е прѣминало? Ами ако ти си закъснѣлъ за станцията? Ще чакашъ вторъ тренъ. Не, не ти ще идешъ точно на врѣме, защото природата обича точностъ, въ нея нѣма

забавления, точно на време ще тръгнешъ, най-малко дъб секунди прѣди да тръгне трена. Закъснѣшъ ли една секунда, нейниятъ влакъ е на разстояние отъ тебе хиляди и милиони километри. Ти ще кажешъ: закъснѣхъ само една секунда, и не ме чакаха! А, ти се мислишъ една величина. Ама трѣбва да ме чакатъ! Не, ти ще чакашъ. Този е великиятъ законъ. Всички велики хора сж чакали. Азъ наричамъ велики хора добритъ, онѣзи, които служатъ на Бога. Онѣзи хора, които служатъ на свѣта, отъ каквото произхождение и да сж, азъ не ги наричамъ велики. Онѣзи, които сж написали нѣкои велики книги, тѣхъ наричамъ велики. Вие ще кажете: ама пророкъ Исаия е написалъ една велика книга. Вие знаете ли кой бѣше пророкъ Исаия? — Той бѣше само една фирма, а въ сжщность туй сж онѣзи велики духове, които сж работили съ него. Исаия е като нѣкой редакторъ. Казвате: е, Викторъ Хюго е написалъ една книга. Какво е написалъ? — Клѣтницитъ Ние имаме криво понятие. Всѣки единъ трудъ прѣдставлява колективна работа на възвишени и велики сжщества въ свѣта. Онѣзи велики оратори написали една хубава рѣчь, взиматъ я за своя. Азъ нали зная, нѣкои проповѣдници въ Америка, прочели нѣщо отъ тукъ-отъ тамъ, напълнили кошара си и ще говорятъ.

Е, приятели, това е единъ колективенъ трудъ. Не трѣбва да се самоизмамваме. Това е колективенъ трудъ, това е общата интелигентность, която е работила. Тѣзи висши сжщества, които иматъ благоволенieto да те вдъхновятъ, иматъ и доблестъта, като ти прѣдадатъ своитѣ мисли, да не искатъ да си турятъ името. Ти напишешъ една хубава рѣчь, казвашъ: тя е отъ мене. Истинскиятъ авторъ седи на страна, ще те погледне, ще те потупа и ще каже: хайде, нѣма нищо, тури си твоего име! И нему е приятно. Когато дадете на едно малко дѣте една ябълка, какво прави? — Туря си я въ джоба. И послѣ ти казвашъ: ама на моята книжка обърнахте ли внимание, особено на онзи пасажъ? Той пакъ те погледне, потупа те и каже: нѣма нищо. И послѣ, кой какъ те срещне, казва: ама: ти си билъ гениаленъ човѣкъ! — Ами че и азъ не знаяхъ. Той пакъ те потупа и се поусмихне. Е, пакъ гениаленъ човѣкъ си, проводникъ на туй възвишеното. Ще се стремите да бъдете проводници на туй възвишеното и благородното. Като държа нѣкоя бесѣда, нѣкой казва: учителятъ говори хубаво, но ние пакъ ще си вървимъ по нашия пѣтъ. Да, ще си вървите по вашия пѣтъ, но кракътъ ви втори пѣтъ ще бѣде изкълченъ. За мене е безразлично, но казвамъ: много отъ вашитѣ страдания мо-

же да сепръмахнатъ още сега, не за въ бждеще, но трѣбва да вървите въ Божествения пѣтъ. Нѣкой отъ васъ казва: азъ имамъ доброто желание, правя тѣзи усилия. Други, обаче, търсятъ по лесния пѣтъ. За да се добере човѣкъ до една велика Божествена Истина при сегашнитѣ условия, изисква се усиленa работа. При тази усиленa работа ще срещнете хиляди мъжнотии. И прѣдставете си сега, азъ като изнасямъ тѣзи Божествени Истини, всички казватъ за мене: той изнася едно ново учение. Това не може да се нарече ново учение, това е Божественото учение, това сж законитѣ въ природата, това сж начинитѣ, по които живата природа дѣйствува. Азъ констатирамъ тия закони, които дѣйствуватъ въ живата природа, които дѣйствуватъ и въ живота. Казватъ, че тия нѣща разваляли живота и започватъ срѣщу менъ шпионирания, че той лъже, това онова и т. н. Казвамъ: когато говорятъ за мене, че лъжа, азъ зная, че говоря Истината. Ама той е лошъ човѣкъ! Азъ зная че съмъ най-добриятъ човѣкъ. Защо? — Всѣкога, когато започнатъ за нѣкой човѣкъ да говорятъ лошо, азъ зная, че той е добъръ. Това е едно отъ най-силнитѣ доказателства, че той е добъръ. Хвалятъ ли го, азъ снимамъ 500% и казвамъ: този човѣкъ е

отъ единъ посрѣдственитѣ. Говорятъ ли лошо за нѣкой човѣкъ, азъ го взимамъ за добъръ.

Сега, мнозина отъ васъ казватъ: азъ влѣзохъ въ бытството съ доброто желание да работя, но братята не ме разбраха. А, трѣбваше да го посрещнатъ съ финикови вѣйки, гений билъ! Ами че тогава ще бждемъ самохвалци! Туй е едно криво разбиране. Туй не съставлява идея на едно братство. Вие сте чудни, като казвате, че сте отъ Бѣлото Братство. Вие още не сте братство, но туй, което сега става е едно побратимяване. Въ какво седи туй побратимяване? — То седи въ това, че като срещнешъ нѣкого, когото много обичашъ, той ще ти направи единъ абцесъ, и ти на него другъ, та ще смѣсите кръвта си. Това е побратимяване, обмѣна. Еднитѣ ще взематъ отъ своята кръвъ. и ти отъ тѣхната. Само по такъвъ начинъ у васъ ще се зароди желание за висшето, за Божественото. Само по такъвъ начинъ животътъ ви ще се осмисли. Ще се намѣришъ въ едно затруднено положение: бѣденъ си, сиромахъ си, писателъ, си художникъ си или музикантъ, не ти върви. Не че не ти върви, много добръ ти върви, но трѣбва да намѣришъ вжтрѣшната философия на нѣщата, да разберешъ, защо не ти върви. Разбирате ли нѣщата, вие ще намѣрите красивата страна на живота. Като

изнасямъ тия нѣща, вие не се занимавате съ себе си, но казвате: чакай, този е хиксъ (x), турите го долу. Онзи тамъ е игрекъ (y), и него турите долу; трети нѣкой е зетъ (z), турите и него долу. Ами вие какво сте? — А, ние сме горѣ. Азъ, азъ, чакай, азъ съмъ важниятъ. Ти казвашъ: азъ съмъ каквото съмъ, а онѣзи тамъ не разбиратъ нѣщата. Ето философия, която ражда партиитѣ. Ти си като една гимия въ морето: когато морето ти е развълнувано, ти се кла-тушкашъ; щомъ морето ти е тихо, и ти си тихъ. Не че ти искашъ да играешъ, но морето те кара. Нѣкой казва: азъ съмъ тихъ. Тихъ си, защото морето е тихо.

Нѣкой отъ васъ казватъ: азъ работя. Не работишъ ти, но други нѣкои работятъ съ тебъ. Азъ съмъ тихъ. Не, морето ти е тихо. Азъ бихъ искалъ, когато морето е тихо, и вие да сте тихи; и когато морето се развълнува, вие пакъ да сте тихи, да можете да устоите срѣщу вълнитѣ. Тия сж солидни мисли. Като ученици, тъй трѣбва да разсждавате. Тия мисли трѣбва да се вложатъ въ ума ви. Тѣ не сж отъ сега, тѣ се прѣдаватъ отъ хиляди години. Сега искамъ, като разбирате закона, да знаете, че туй, което става съ васъ, става и по цѣлия свѣтъ. И въ Америка да отидете и въ Англия, навсѣкждѣ въ сърцата и умо-

ветѣ на хората има приливи и отливи. Това не сж неджзи. Казвате „азъ“. Това „азъ“ е единъ приливъ горѣ, но послѣ ще дойде единъ отливъ. И тъй, „азъ“ можешъ да бждешъ и x, и y, и z — все ще бждешъ една величина. Тия величини може да се измѣнятъ.

И тъй, въ тази лекция ви показвамъ единъ начинъ, съ който може да възстановите равновѣсието на вашитѣ сили, не отвънъ само, но и отвътрѣ. Азъ не искамъ да се примирявате така привидно само. Казвате: да се примиримъ! Най-първо трѣбва да примиримъ силитѣ на ума съ силитѣ на сърцето, да можемъ да прѣкараме енергиитѣ на ума въ сърцето, и енергиитѣ на сърцетовъума. А затова трѣбва да знаете тия закони и да ги проучвате.

Т. м.

Миръ!

— Мирътъ носи Божията радостъ.

(Лекция; държана отъ Учителя).

